

Recensie: Jessie Ware*****

Glastonbury, UK
zaterdag 27 juni 2015

foto © Tom Leentjes | 14 09 2013

Recensie:

Met "Wildest Moments" haalde Jessie Ware een nummer 3-notering in de Vlaamse charts in 2012. De dertigjarige Britse bezorgde dan wel geen wilde momenten op Glastonbury, het scheelde niet veel want wat een indruk maakte ze op ons! Ze mag dan wel naast de BRIT Award gegrepen hebben dit jaar voor beste vrouwelijke solo artiest, die ging naar Paloma Faith, toch stond ze haar vrouwtje op de John Peel Stage in die mate zelfs dat ze de strakste set totnogtoe op Glastonbury bracht, die song na song het publiek deed aanzwellen én enthousiaster maakte. Het soort optreden dus dat ons meteen naar de platenwinkel doet hollen om haar albums "Devotion" (2012) en "Tough love" (2014) te checken. Een festivaloptreden zoals ze allemaal "maar helaas niet" zouden moeten zijn.

Jessie Ware kwam op met zwarte broek en wit hemdje, neuspiercing en de lippen stevig voorzien van rode lippenstift. De lichtman koos voornamelijk voor witte en blauwe belichting, en zette de artieste niet zelden in tegenlicht. Al vanaf opener "Running" blies ze ons omver met haar vocale uithalen en dat zou een klein uur niet anders zijn. De artieste zette simpelweg het perfecte optreden neer, strak, loeihard weliswaar, en ook de bindteksten bleven beperkt zodat de spanningsboog lekker strak gehouden bleef.

Aan Glastonbury heeft ze erg goeie herinneringen, laat ze optekenen. Jessie Ware stond er twee jaar geleden al. Deze keer op de John Peel Stage, letterlijk in een hoek van het terrein, niet gek ver van waar de hospitality en perscamping is. Het betekent dus een stevige tocht van de Pyramid naar daar door de mensenzee heen. Misschien moet de journaille ook eens met Michelinsterren werken of een band/artiest een omweg waard is op zo'n grote festivals als Glastonbury waar de afstanden niet klein zijn. Bij Ware was een omweg of het ganse terrein rondhossen (meer dan 3 km²) om tot haar te geraken meer dan waard. "Champagne kisses" zet ze net als "Tough Love" feilloos neer in kopstem. Bij die laatste klinkt de beat stevig door. Het publiek geeft zich volledig gewonnen bij "You and I forever", het zwaait mee terwijl de song erg strak gehouden wordt. Ook deze moeilijk vocals zet ze perfect neer terwijl de band het nummer nog opentrekt en volledig doet exploderen.

Zo gaat het ook met het publieksenthousiasme dat terecht volledig in het rood gaat. Ondertussen is de tent ook aan de campingzijde vol geraakt. Een bloedgeil "Kind of, sometimes, maybe" met hoge "oehoe"-momenten en vingergeknip dat het publiek zeer graag overneemt, is de voorbode voor een finale die nummer na nummer het publiek helemaal uit zijn dak laat gaan. Jessie Ware is even haar tekst kwijt bij "Want your feeling" wat ze weg giechelt. "Wildest moments" en afsluiter "Say you love me" waarbij ze in de frontstage duikt en enkele fans vooraan knuffelt zijn de apotheose van een concert dat op zich één groot hoogtepunt is.

Dit soort optredens en het erg hoge niveau is op festivals nog steeds eerder uitzondering dan de regel. Een unieke belevenis dus. Een optreden dat een waanzinnige indruk op ons naliet. Het kan dus toch nog!

< Bert Hertogs >

Op 11 juli 2015 geeft Jessie Ware een exclusief optreden op Cactusfestival.

De setlist:

RunningÂ
Champagne KissesÂ
CruelÂ
110%Â
Tough LoveÂ
You & I (Forever)Â
Kind ofâ€¦Sometimesâ€¦MaybeÂ
No to Love / I Want YouÂ (cover Marvin Gaye)
Want Your FeelingÂ
Wildest MomentsÂ
Say You Love MeÂ